



تایبستان و اوقات فراغت

شرکت کنندگان در میزگرد:

آقای دکتر غلامعلی افروز

حجت الاسلام والمسلمین،

آقای دکتر سید جواد بهشتی

آقای دکتر احمد به پژوه

آقای دکتر محسن ایمانی

خانم دکتر سیما فردوسی

آقای دکتر حسن ملکی

آقای کیومرث امجدیان

اشاره:

با مرار سیدن تایستان، فرزندان ما پس از هشت سال گذاشته بکمال تحصیلی توان با تلاش، درین آن‌اند که از زمان فراخت تایستانی، خود بیشترین بهره را ببرند. پدران و مادران و مستولان علمی و تربیتی نیز با دغدغه چگونگی گذراندن اوقات فراغت کودکان و نوجوانان به دنبال برنامه‌ریزی صحیح در این زمینه‌اند.

اوقات فراغت بدبده‌ای است که از یک سو مناسب درین سfer برای رشد و شکوفایی استعدادهای گوناگون و این‌داد مختلف وجود نموده‌اند و جوانان به قدر من آید و از سوی دیگر رسانه‌سازی‌سازی او مشکلات

ت فرزندان

دکتر ملکی:

به نظر من در برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت یا باید صرفاً به علاوه و نیازهای فرزندان توجه نمود یا این که طوری برنامه‌ریزی کرد که به نوعی بر زندگی فرزندانمان تأثیرگذار باشد.

میان انسان و شرایط زندگی او رابطه بسیار روشنی وجود دارد. به عبارت دیگر انسان در خلاء رشد نمی‌کند، بلکه در یک ظرف زمانی و مکانی زندگی می‌کند. بنابراین بین انسان و شرایط مختلف زندگی او اوقات فراغت بحث می‌کنیم در اصل بین انسان (دانشآموز) از یک طرف و زندگی دانشآموز از طرف دیگر، نسبت برقرار می‌کنیم، که هر چقدر بتوانیم این نسبت را ساماندهی کنیم، اثر تربیتی بیشتری می‌توانیم بر فرزندانمان بگذاریم.

میان انسان و زمان دو نسبت مطرح است: نسبت اول این است که انسان در اختیار زمان باشد، یعنی انسان اثرگذار نباشد، بلکه اثربذیر باشد و در این حالت گفته می‌شود که انسان در برابر محیط، منفعل است. حال اگر محیط ناسالم باشد، انسان را تحت تأثیر خودش قرار می‌دهد و اثر منفی به جای می‌گذارد. اما اگر محیط سالم باشد، اثری که از آن به جای می‌ماند، طبیعتاً مثبت است.

نسبت دوم این است که انسان زمان را



اجتنابی و بروز کاری های فردی و اجتماعی است. بنابراین اگر پادشاه و اکالیس با آن روبرو شوند و هر یادهای سجیده و مسلم برای رعایارویی با آن نداشته باشند، دچار مسدمات و لیحانهای جبران ناپذیری خواهیم شد. با توجه به اهمیت اوقات فراغت در زندگی فرزندانمان و ضرورت برنامه‌ریزی در این زمینه، ماهنامه آموزشی - خوبی پیوند می‌گزیند اما حضور چند کن از صاحب‌نظران علم و تربیت مشکل نداشده و به بررسی موضع اوقات فراغت پرداخته است. نیسن سیاستگذاری شرکاون از شرکت کنندگان در بحث، بخش نخست مباحثه مطرح شده، در میزگرد، در این شماره از نظر گرامی شناخت‌گران همیز من گذارد.

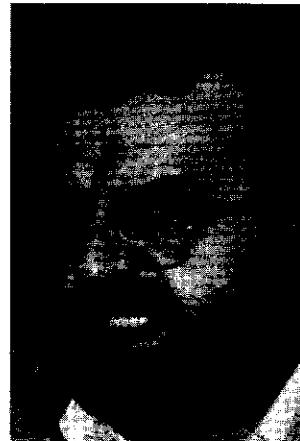
اوقات فراغت بسیاری در اختیار دارد. اما بزرگترها در عین این که از اوقات فراغت کمتری برخوردارند، نیازشان به آن بیشتر است و این اوقات برایشان گرانبهاتر می‌باشد. به همین علت، اوقات فراغت برای بزرگترها فرصت‌های طلایی به شمار می‌آیند.

اوقات فراغت، بهترین بستر برای خلاقیت‌ها و نوآوری‌ها و در عین حال، متأسفانه، زمینه بسیاری از کج روی‌ها و آسیب‌پذیری‌هاست.

موضوع اساسی و مهم این است که انسان زمانی که تکلیف موظفی بر عهده ندارد، در اندیشه بهره‌وری هم نیست. به طوری که آمار داخل و خارج کشور نشان می‌دهد، بیش ترین بزرگاری، خلاف و جرم در زمان تعطیلات، یعنی در ایام نوروز، تعطیلات آخر هفته و تعطیلات تابستانی شکل می‌گیرد.

از سوی دیگر وقتی که به بررسی زندگی اندیشمندان، مخترعان و مکتشفان می‌پردازیم، مشاهده می‌کنیم که جرقه‌های خلاقیت آنان در اوقات فراغت زده شده است. بنابراین لحظه‌های اوقات فراغت بسیار ارزشمندند و می‌توانند بستر مناسبی برای درمان یا بروز اختلالات رفتاری و روانی باشند.

روزمرگی و عادت‌های مختلف
آزادی را از انسان سلب و او را محبوس می‌کنند. در واقع انسان باید عادت کند که عادت نکند و در همین اوقات فراغت است



دکتر ملکی:

نکته مهمی که باید به جوانان و نوجوانان خود بیاموزیم این است که در تعامل با محیط و در روابط متقابل، مؤثر واقع شوند و در اختیار شرایط و اوضاع قرار نگیرند.

در اختیار بگیرد؛ یعنی به نوعی محیط بر زمان باشد و بتواند بر شرایط تأثیر بگذارد، نه آن که از آن متأثر شود. به بیان دیگر، هر قدر انسان تربیت شده‌تر باشد، مؤثرتر است تا متأثرتر. نکته مهمی که باید به جوانان و نوجوانان خود بیاموزیم این است که در تعامل با محیط و در روابط متقابل، مؤثر واقع شوند و در اختیار شرایط و اوضاع قرار نگیرند.

دکتر افروز:

اولین نکته‌ای که به ذهن من می‌رسد این است که شایسته است زبان مشترکی برای تعریف مفهوم اوقات فراغت و قلمرو آن داشته باشیم و واژه‌هایی مثل پرکردن "اوقات فراغت را به کار نبریم".

انسان ممیز و مکلف به دور از وظایف و فارغ از تکالیف مکلف خود ممکن است در شباهه روز فرستی را پیدا کند که در آن آزادانه و بارگشت فردی به انجام کاری پردازد و این امر کاملاً به طور دلخواه و در اختیار او باشد، مثلاً نماز شب بخواند یا نقاشی کند.

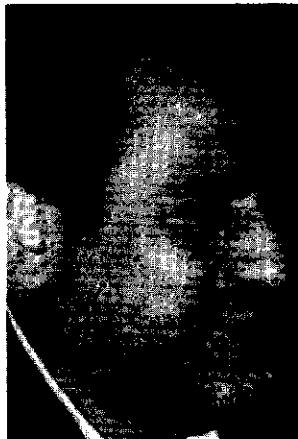
هر قدر انسان دوران تحول بیشتری را پشت سر می‌گذارد، مسئولیت‌های اجتماعی و فرهنگی بیشتری را می‌پذیرد و در نتیجه، اوقات فراغت او محدودتر و بالطبع ارزشمندتر می‌شود. به طور مثال، یک بچه کلاس اول با وجود ممیز بودن، پس از انجام تکالیف مدرسه و کارهای شخصی از قبیل کارهای بهداشتی، خوابیدن، غذاخوردن و...

دکتر به پژوه:

من معتقدم که ما به موضوع اوقات فراغت به صورت علمی و آموزشی نگاه نکرده‌ایم و معمولاً به صورت مقطعی و در یک زمان خاص به آن توجه شده است. اوقات فراغت به معنای تعطیلی فکر و مغز، بیکاری و بطالت و خوابیدن نیست. از نظر لغوی، اوقات جمع وقت است و فراغت یعنی آسایش و آسودگی و اوقات فراغت زمان‌های فراغت و آسودگی است که در اختیار فرد قرار دارد.

ویژگی اول اوقات فراغت این است که شخص با میل و علاقه خود و آزادانه فعالیت و کاری را انتخاب می‌کند و به آن می‌پردازد. بدون شک این میل و علاقه بر اساس تحلیل و بلوغ فرد است. به عنوان مثال ممکن است یک جوان ده ساعت جلوی تلویزیون بشیند و تحمله بشکند که این روش، صرف اوقات فراغت به صورت منفعل و غیرفعال است، در حالی که جوانی دیگر همین وقت را نقاشی یا باگبانی می‌کند و این روش، گذراندن اوقات فراغت به صورت فعل است.

ویژگی دوم اوقات فراغت این است که از سوی دیگران در محدودیت و تقدیم نیست . البته بسیاری از خانواده‌ها در فصل تابستان بچه‌ها را مجبور می‌کنند به کلاس‌هایی بروند که چندان رغبتی به آن‌ها ندارند. حال آن که اوقات فراغت باید



دکتر افروز:

روزمرگی و عادات‌های مختلف آزادی را از انسان سلب و او را محبوس می‌کنند. در واقع انسان باید عادت کند که عادت نکند و در همین اوقات فراغت است که می‌توان روی عادت‌ها کار کرد و تعالی پدید آورد.

که می‌توان روی این عادت‌ها کار کرد و تعالی و جهش پدید آورد.

حال باید ببینیم که ارزش اوقات فراغت چقدر است و برای گروه‌های سنی مختلف چه معنایی دارد. باید دانست که فراغت، بیکاری نیست. بعضی از افراد فراغت را با بیکاری و بطالت متراوف می‌دانند، در صورتی که فراغت یک سرمایه است. از این روح بسیاری از کشورهای پیش‌رفته دنیا آموزش اولیا و مریبان را برای آشنایی آنان با اوقات فراغت و بهره‌وری مطلوب از آن، لازم شمرده‌اند.

برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت، نه فقط در ایام تابستان، بلکه در طول سال ضروری است و بدهیه است که باید به دور از هرگونه اجبار باشد. به عنوان مثال خانواده می‌تواند ساعتی از ایام تعطیل را برای استفاده از استخر شنا و ساعتی را برای آموزش یک زبان خارجی اختصاص دهد. اما همواره باید به این نکته توجه داشت که کلاس‌های متفاوت تها اوقات تابستان را پر کرده، هیچ کمکی به خود - ارزشمندی جوان نمی‌کند و قدرت خلاقیت را از او می‌گیرد.

در نهایت برای نکته تأکید می‌کنیم که خانواده‌ها چه در مدارس و چه در خارج از مدارس باید تحت تعلیم استادان و متخصصان قرار بگیرند تا اوقات فراغت را به خوبی بشناسند و برای آن به درستی برنامه‌ریزی کنند.

استعدادها می‌شود، به طوری که بیشتر خلاقیت‌ها، نوآوری‌ها، تولیدها و سازندگی‌ها در دوره فراغت شکل می‌گیرند. نیوتن در کنار درخت سبب در حال استراحت و گذراندن اوقات فراغت بود که افتادن سبب از درخت او را به کشف نیروی جاذبه زمین رساند. بدیهی است که وقتی ذهن انسان درگیر یک سلسله کارهای عادی و روزمره است، دیگر خلاقیتی روی نمی‌دهد.

کارکرد دیگر اوقات فراغت، جامعه‌پذیری، اجتماعی شدن، مشارکت اجتماعی و انجام کارهای داوطلبانه است. وقتی که پدری با پسرش به یک هیأت مذهبی می‌رود یا مادری با دخترش در یک مجلس روضه‌خوانی شرکت می‌کنند، این خود نوعی آموزش اجتماعی شدن است و به کودک می‌آموزد که تنها خودش و منافع شخصی اش را نبیند.

صله رحم و دید و بازدید که در اسلام بر آن تأکید بسیار شده است، از دیگر کارکردهای اوقات فراغت می‌تواند باشد.

هدایت انرژی افراد به طریق صحیح نیز از نتایج برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت است. اکثر جرایم و خلاف‌های در فصل تابستان به وقوع می‌پیوندد، چرا که انرژی رها شده جوانان هدایت نمی‌گردد و لذا در جهت تخریب به کار گرفته می‌شود.



دکتر به پژوه:

اکثر جرایم در فصل**تابستان به وقوع**

می‌پیوندد، چرا که انرژی رها شده جوانان هدایت نمی‌گردد و لذا در جهت تخریب به کار گرفته می‌شود.

Mogjat Shkofaii Heme Janbe Afad Ra Faraham
آورده و لذت‌بخش و شادی‌آور باشد.

اگر خانواده نسبت به اوقات فراغت بی‌توجه باشد، پس از مدتی پسرها و دخترها خودشان برای اوقات فراغتشان برنامه‌ریزی می‌کنند. از این‌رو باید اعضای خانواده در برنامه‌ریزی اوقات فراغت مشارکت داشته باشند. به عنوان مثال، پدر و مادر هر چند وقت یک بار از پسر یا دخترش پرسند که چه فیلم خوبی در حال نمایش است و با هم به تماشای یک فیلم بروند. سپس در مورد آن با هم بحث کنند و بدین ترتیب زمینه‌ای برای گفت‌وگو با فرزندان فراهم شود.

کارکردهای اوقات فراغت

حال این سؤال مطرح می‌شود که کارکردهای اوقات فراغت چیست؟ اولین کارکرد اوقات فراغت این است که موجب استراحت و رفع خستگی جسمانی و روانی می‌شود. دوم آن که باعث تجدید نیرو و تمدد اعصاب می‌گردد. از این‌رو نباید فکر کرد که اگر یک روز با اعضای خانواده به پارک برویم وقتیمان را تلف کرده‌ایم، چرا که تأثیر گذارترین آموزش‌ها، آموزش غیررسمی است. یعنی در همان زمان که فرزند به همراه پدر و مادر خود در پارک قدم می‌زند چیزهایی را فرا می‌گیرد که شاید هیچ گاه در مدرسه و پشت نیمکت نیاموزد.

از دیگر کارکردهای اوقات فراغت این است که سبب رشد و شکوفایی

اوقات فراغت خود را بگذرانند، چه کارهایی برایشان مفید است و چه کارهایی را نباید انجام دهنند. به طور کلی برنامه‌های اوقات فراغت باید با توجه به مسائل رشدی هر یک از گروه‌های سنی تنظیم شود.

به نظر من یکی از مسائل مهم به خانواده‌هایی مربوط می‌شود که بسیار پرکارند. اگر بخشنی از اوقات فراغت صرف این امر شود که والدین و بچه‌ها ساعات بیشتری را در کنار هم بگذرانند، بچه‌ها بیشتر از زمانی که در کلاس‌های مختلف حضور پیدا می‌کنند به کسب مهارت‌های لازم نایل می‌شوند. متاسفانه در خانواده‌های پرکار، بچه‌ها بسیاری از مهارت‌های زندگی را اصلاً باد نمی‌گیرند، زیرا در طی سال تحصیلی تمام امکانات بر روی تحصیل و درس متمرکز می‌شود و فرصت فراغتی از لحظه رفتار، کردار، گفتار و بلوغ فکری و پختگی برای بچه‌ها فراهم نمی‌شود. در یک جمله مختصر و مفید باید بگوییم که ما درس زندگی به بچه‌هایمان نمی‌دهیم و اوقات فراغت فرصت خوبی برای آموزش درس زندگی، هنر ارتباط برقرار کودن، هنر گفت و گو... است.

یکی از مسائل بسیار مهمی که در مورد گذران اوقات فراغت باید به آن توجه داشت این است که نوجوان نباید تنها و بیکار بماند. بسیار دیده‌ایم که به عنوان مثال خانواده به بچه‌ها می‌گوید که می‌خواهیم به فلان مسافرت برویم و نوجوان از رفتن به مسافرت



دکتر فردوسی:

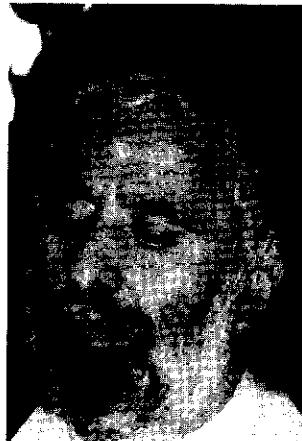
ما درس زندگی به بچه‌هایمان نمی‌دهیم و اوقات فراغت فرصت خوبی برای آموزش درس زندگی، هنر ارتباط برقرار کودن، هنر گفت و گو... است.

صرف اوقات فراغت به شیوه‌های مثبت و منفی و پیامدهای هر یک از آن‌ها بسیاری از مشکلات که اکنون در اثر تهاجم فرهنگی با آن‌ها درگیر هستیم نتیجه عدم آموزش خانواده‌ها در زمینه چگونگی گذران اوقات فراغت است. گذراندن اوقات فراغت در ابعاد سیاسی، اخلاقی، اقتصادی و جامعه‌شناسی مطرح است، اما باید متناسب با نیازها و امکانات قدم برداریم. در این زمینه صرفاً بحث پول مطرح نیست، اما آن چه به ویژه در مملکت ما به چشم می‌خورد، توزیع نابرابر امکانات آموزشی است. هر یک از سازمان‌ها از جمله آموزش و پرورش، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، شهرداری و... برنامه‌هایی برای غنی‌سازی اوقات فراغت نوجوانان و جوانان ارائه می‌دهند که البته در میان آن‌ها هماهنگی وجود ندارد و بدین ترتیب ضرورت تشکیل یک شورای عالی برنامه‌ریزی برای هماهنگ ساختن فعالیت‌ها و برنامه‌های سازمان‌های مختلف در جهت غنی‌سازی اوقات فراغت احساس می‌شود.

دکتر فردوسی:

من از زاویه دیگری به اوقات فراغت نگاه می‌کنم و آن این است که با توجه به فضای فرهنگی جامعه ایران و آن چه بچه‌ها در اوقات فراغت بدان نیاز دارند، باید با دید آموزشی به مسئله اوقات فراغت نگریست. یعنی باید به فرزندانمان یاد بدھیم که چگونه

از لحاظ قدرت، پتانسیل و ظرفیت تفاوت‌های بسیاری دارند. نیازهای عاطفی دخترها و پسرها و ابراز علاقهٔ والدین به آن‌ها نیز با یکدیگر متفاوت است. بنابراین گفته آقای دکتر به پژوه، پدر نباید از صحنه دور باشد و نباید همهٔ امور دختران را به مادران بسپاریم، همان گونه که درست نیست همهٔ کارهای پسران را به پدران واگذار کنیم. به بیان دیگر، والدین باید توأمًا در امر تربیت فرزندان مشارکت داشته باشند که البته اوقات فراغت فرصت مناسبی است که به این مسئله هم پرداخته شود.



دکتر بهشتی:

در اوقات فراغت می‌توان اقداماتی را انجام داد که انسان را هدایت کند و به سر منزل مقصود و کمال نهایی برساند.

حجت‌الاسلام. دکتر بهشتی:

خداآنند در قرآن کریم یازده مرتبه به تمام قطعه‌های زمان قسم یاد کرده است: قسم به صبح، قسم به عصر و... و حضرت امیر المؤمنین فرمودند: ای انسان تو همان مجموعه روزها هستی، هر روز که می‌گذرد، بخشی از تو پاک می‌شود.

ما روزی را در پیش داریم به نام روز قیامت که در آن روز محصول کارهای ما را به نمایش می‌گذارند. یکی از نام‌های روز قیامت روز افسوس و یوم التغابن است و به اصطلاح خودمانی روز کلاه سر رفتن است و آن‌هایی بسیار تأسف خواهند خورد که از وقتی که خدا به آن‌ها داده است، به خوبی استفاده نکرده‌اند. من دو مطلب بیشتر عرض نمی‌کنم. یک مطلب حدیثی از امام محمد باقر-علیه السلام- درباره برنامه‌ریزی است.

خودداری می‌کند و پدر و مادر نیز خیلی راحت او را تنها می‌گذارند و می‌روند و این نوجوان، تنها، بیکار، سرگردان و بی برنامه می‌ماند و این جاست که معمولاً بزه‌ها و ناهنجاری‌ها شکل می‌گیرند. از طرف دیگر، برنامه‌هایی که توسط خانواده‌ها برای اوقات فراغت در نظر گرفته می‌شود باید مبتنی بر اصول، قوانین و مقرراتی باشد. البته منظور من از قانون و مقررات اجرای یک سلسله برنامه‌های سخت‌گیرانه نیست، ولی باید برنامه‌ریزی اوقات فراغت جدی گرفته شود و برای آن وقت گذاری لازم صورت گیرد. بدیهی است که خانواده‌ها باید هزینه‌ای را هم متحمل شوند.

کلاس‌هایی که برای بچه‌ها در نظر گرفته می‌شود نباید آن‌ها را گریزان کند، بلکه باید با قدری نشاط و شادی همراه باشد و تفکر خلاق را سبب شود و در این مسیر باید از هنر استفاده کرد. ما باید به فرزندانمان فکر کردن را بیاموزیم. متأسفانه بچه‌های ما یاد نگرفته‌اند که در مورد یک مسئله فکر کنند و در نهایت یک اندیشه نوارائه دهنند، حال آن که این کار، مخصوصاً برای رده سنی نوجوان بسیار مهم است.

هم چنین آگاهی از روان‌شناسی جنسی (روان‌شناسی مؤنث و مذکر) نیز برای والدین بسیار حائز اهمیت است. چرا که دخترها و پسرها هر کدام روان‌شناسی خاص خودشان را دارند. در عین حال که در بعضی موارد از شباهت‌های بسیاری برخوردارند، اما

پیامبر به ورزش‌های مانند ورزش‌های رزمی، تیراندازی، شمشیرزنی، شنا و کشتی می‌پرداختند. پیامبر، در زمانی که پانزده سال از نبوتش می‌گذشت، با کشتی یک نفر را مسلمان کرد. او هر جا که آب پیدا می‌کرد، شنا می‌کرد. پیامبر به کوه پیمایی می‌پرداخت و به تنهایی به کوه سفر می‌کرد. شایع‌ترین ورزشی که پیامبر انجام می‌دادند ورزش دو بود که امروزی‌ها معتقد‌نند کم خرج‌ترین ورزش است. پیامبر حتی بازی‌ها را می‌دید و بازی‌کنان را تشویق می‌کرد و در تشویق هم عدالت را رعایت می‌فرمود. همان پیامبری که می‌گوید وقت طلاست، برای تماشای بازی وقت می‌گذارد، پس معلوم می‌شود که این نوع کارها اتلاف وقت نیست.

پیامبر در طول عمر با برکت‌شان دوبار مسافرت کردند: یکی در سن سیزده سالگی و دیگری در سن بیست و سه سالگی و من پیش‌نهاد می‌کنم که برای غنی کردن اوقات فراغت، مسافرت را نیز در برنامه‌های فرزندانمان بگنجانیم.

امسال را سال خدمت رسانی به خلق شمرده‌اند. خدمت می‌تواند فکری و آموزشی باشد که خود این امر هم نیاز به خلاقیت دارد. من خواهش می‌کنم از چهل سال عمر پیامبر الگوبرداری بسیار صورت گیرد و از آن الهام گرفته شود.

در تفکر دینی، فراغت، سکوی پرتاب برای روح انسان و کمال آدمی است. در

پیامبر به ورزش‌های مانند ورزش‌های رزمی، تیراندازی، شمشیرزنی، شنا و کشتی می‌پرداختند.
پیامبر حتی بازی‌ها را می‌دید و بازی‌کنان را تشویق می‌کرد و در تشویق هم عدالت را رعایت می‌فرمود.

ایشان فرمودند: وقتتان را به چهار بخش تقسیم کنید: بخش اول را برای خدا و ارتباط و راز و نیاز با او اختصاص دهید. بخش دوم را صرف کار و تلاش به تناسب توانایی‌تان کنید. بخش سوم را به برقراری ارتباط با دیگران و انس با افراد بگذرانید (که متأسفانه امروزه در شهرهای بزرگ بسیار کم رنگ شده است). در بخش چهارم، به تفریحات سالم و غیر حرام پردازید. امام موسی بن جعفر - علیه السلام - فرمودند که با این بخش آخر، سه بخش دیگر تضمین می‌شود.

مطلوب دیگری که به اختصار آن را عرض می‌کنم این است که مادر زندگی خود به یک مدل و الگو نیاز داریم و مدلی که خداوند برای زندگی ما پیش نهاد کرده است، زندگی پیامبر اسلام - صلی الله علیه و آله - است.

دوران کودکی پیامبر نکات بسیاری برای پرورش کودکان دارد و نوجوانی ایشان حاوی درس‌هایی برای نوجوانان ماست.

حلیمه خاتون، داییه پیامبر چنین نقل می‌کنند: وقتی که پیامبر سه ساله بودند، روزی سرسرمه نشسته بودیم که من دیدم محمد (ص) غذا نمی‌خورد، در حالی که بقیه بچه‌ها مشغول غذا خوردن بودند. به او گفتمن: پسرجان، چرا غذا نمی‌خوری؟ او در پاسخ گفت: مادر جان، من سرسرمه‌ای که برای آن کار نکرده‌ام، نمی‌نشینم. پیامبر تا پایان عمر پرکار و سخت کوش بود و بهترین استفاده را از وقت می‌کرد.



است که در بحث اوقات فراغت مطرح می شود و در زمینه استراحت، سفر بهترین و مؤثرترین راه است. والدین در این امر نقش مهمی بر عهده دارند.

مکان گذران اوقات فراغت نیز باید متنوع و جذاب باشد، مانند اطراف شهر، یک پارک و... نابرابری ها در گذران اوقات فراغت هم مسئله چشمگیری است. بعضی آن قدر پر مشغله و گرفتارند که وقت فراغت ندارند و بعضی نیز پول ندارند تا به اوقات فراغت بپردازنند و گروهی هم در جاهای زندگی می کنند که امکان دست یافتن به مکان مناسب برایشان وجود ندارد. پس، محدودیت فضای وضعیت سنی و فیزیکی می تواند در چگونگی گذراندن اوقات فراغت مؤثر باشد.

نکته آخر این است که پرداختن بیش از حد به اوقات فراغت هم می تواند مشکل درست کند. من با شرکت نوجوانان در کلاس های پشت سرهم مخالفم، از طرفی هم معتقدم که ارتباط آنان با درس و علم نباید قطع شود.

بعضی ها اوقات فراغتشان را صرف کار با کامپیوتر، اینترنت و بازهای کامپیوتري می کنند که رفتارهای پر خاشگرانه، اضافه وزن و ناکامی هایی را به دنبال دارد و باید مراقب آن هم بود.

در مجموع باید تابستانی را برای بچه ها برنامه ریزی کنیم که برایشان خوب و خوش به پایان برسد.



دکترا یمانی:

من با شرکت نوجوانان در کلاس های پشت سرهم مخالفم، از طرفی هم معتقدم که ارتباط آنان با درس و علم نباید قطع شود.

اوقات فراغت می توان اقداماتی را النجام داد که انسان را هدایت کند و به سر منزل مقصود و کمال نهایی برساند.

آقای دکترا یمانی:

نکته مهم درباره اوقات فراغت این است که آن را با بیکاری یکی نگیریم، زیرا ایستادن آب، مرگ آب است.

مازنده به آنیم که آرام نگیریم موجیم که آسایش مادر عدم ماست آن چه از اوقات فراغت عاید ما می شود بسیار زیاد است و رمز سالم ماندن خانواده در توجه به اوقات فراغت است. فعالیت هایی که در اوقات فراغت شکل می گیرد بسیار متنوع است که یکی از آن ها پرداختن به ورزش است. بدیهی است که این امر باید متناسب با سن و سال فرزندان صورت گیرد. افلاطون در کتاب نومیس نظریه جالبی مطرح کرده، می گوید انسان یا باید خود در حال تحرک باشد یا در جای متحرکی حرکت کند. بنابراین باید به پویایی و حرکت توجه داشت.

گاهی یک نفر یک اثر هنری می آفریند و یک نفر دیگر این اثر هنری را می بیند. این دو نوع فعالیت است. در بحث اوقات فراغت نیز گاهی یکی فعال است و دیگری منفعل، اما آن چه به دست می آید این است که در لحظه های فراغت و آسایش فضائل حاصل می شود و هنر یعنی کسب فضیلت.

نیاز به استراحت نیز از جمله مواردی

مختلفی وجود دارد. بعضی آن را مهم نمی‌دانند و برای آن برنامه‌ریزی هم نمی‌کنند و برخی دیگر به بعد محدودی از آن می‌پردازند، یعنی تنها به پر کردن اوقات فراغت توجه می‌کنند.

ما معتقدیم که باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که استعدادهای فرد شکوفا گردد و زمینه رشد و پرورش آن مواردی که در زمان تحصیل نتوانسته‌ایم به آن‌ها پردازیم در اوقات فراغت فراهم شود.

گروهی دیگر، نگاهی علمی و تخصصی به اوقات فراغت دارند و معتقدند که باید براساس آزادی، انتخاب و رغبت فرد باشد. اما من در مورد بیکاری و فراغت تحلیلی دارم که عرض می‌کنم: بیکاری زمانی است که فرد دنبال کار می‌گردد تا وظیفه و تعهدی را انجام دهد. در حالی که فراغت، زمانی است که فرد دنبال کار نمی‌رود، بلکه می‌خواهد فارغ از تعهدات باشد و در حقیقت به تقویت قوای درونی اش پردازد. پس، برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت باید با توجه به نیازها، علائق و ویژگی‌های افراد صورت گیرد. ورزش، یکی از نیازهای اساسی نوجوانان و جوانان است و باید از حداقل امکانات، حداقل بهره‌برداری را بکنیم. هم چنین توجه داشته باشیم که اوقات فراغت بهترین زمان برای آموزش مهارت‌های زندگی است و باز تأکید می‌کنم که فراغت خاص تابستان نیست، بلکه مربوط به تمام سال است.



آقای امجدیان:

ما معتقدیم که باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که استعدادهای فرد شکوفا گردد و زمینه رشد و پرورش آن مواردی که در زمان تحصیل نتوانسته‌ایم به آن‌ها پردازیم در اوقات فراغت فراهم شود.

آقای امجدیان:

پدیده اوقات فراغت در زمان‌های گذشته مفهومی نداشته است، چرا که کار و فراغت به گونه‌ای با هم پیوندیافته بود که هیچ کس به فراغت احساس نیاز نمی‌کرد و کار، خود یک تفنن به شمار می‌رفت. اما با صنعتی شدن جوامع، اوقات فراغت پدید می‌آید و انسان‌ها به دقایقی در زندگی نیازمند می‌شوند که براساس علاقه و انگیزه شخصی شان کار کنند و از نظر جسمی و روحی تجدید قوانایند.

آقای دومازیه اوقات فراغت را این گونه تعریف می‌کند: مجموعه فعالیت‌هایی که شخص پس از رهایی از تعهدات و تکالیف اجتماعی و... به آن می‌پردازد و هدفش استراحت، تفریح، توسعه دانش، به کمال رسیدن و شکوفایی استعدادهای است، اوقات فراغت نامیده می‌شود. به عبارت دیگر، فراغت با آزادی همراه است، همان جایی که فرد احساس راحتی و آسایش می‌کند. بنابراین اگر در برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت این نکته را در نظر نگیریم، در حقیقت فرد را دچار چالش و درگیری کرده‌ایم. به عنوان مثال، تابستان، بهترین اوقات فراغت است، اما همه برای فرد تعیین می‌کنیم و در کنار آن کارهایی را نیز که با روحیاتش متناسب است قرار می‌دهیم و در حقیقت به فراغت او جهت می‌دهیم.

درباره اوقات فراغت دیدگاه‌های